

Malgrat l'increment dels ingressos mitjans, la pobresa es cronifica per a gairebé una cinquena part de la població catalana

- La societat genera més riquesa i diversos indicadors estadístics milloren, però les deficiències del sistema de protecció i el treball precari mantenen un elevat volum de persones en situació de risc
- Les entitats que treballen amb col·lectius vulnerables demanen revisar els paràmetres de medició de la pobresa per copsar la realitat

Barcelona | 08.07.2017

L'**informe d'indicadors socials** presentat avui per ECAS, '[La crisi no s'acaba, la pobresa es cronifica](#)', analitza les dades estadístiques a la llum de les **aportacions qualitatives de professionals** de les entitats d'acció social i alerta del perill de caure en triomfalismes perillosos. "**Hem de revisar els paràmetres amb què es mesura la recuperació econòmica** perquè les regles del joc han canviat i els actuals no són vàlids, **no tenen en compte la situació real de les persones**", ha afirmat Xavier Orteu, director d'Insercoop. La millora de bona part dels indicadors quantitius xoquen amb les grans dificultats que encara constaten les entitats: "**La situació de les persones vulnerables ha empitjorat molt** i les possibilitats que recuperin autonomia econòmica i social són molt minses", ha afegit Orteu.

El document, vuitena edició de l'**INSOCAT**, **recull les dades de referència** en relació a set àmbits –pobresa i exclusió social, treball i atur, salut, educació, habitatge, protecció social i pensions– i reflecteix **una contradicció que qüestiona la sortida de la crisi** que sostenen determinats sectors. Per una banda és cert que la societat crea més riquesa i **augmenten els ingressos mitjans** (12.660 euros per persona el 2016, un 3,1% més que l'any anterior), però per l'altra **creix i es cronifica la pobresa**. "**Cada vegada és més difícil deixar de ser pobre, sortir del cercle de l'exclusió**" ha afirmat Sira Vilardell, directora de la Fundació Surt.

El 19,2% de la població catalana està en situació de risc (19% el 2015, al voltant d'un 17% a la Unió Europea els darrers anys) i "la pobresa intensa està instal·lada". La **bretxa del risc de pobresa** (indicador relatiu de severitat de la pobresa que mostra com de pobres són els pobres) és **molt superior a la d'abans de la crisi** (29% el 2016 vs. 16,6% el 2008) i **les desigualtats quant a distribució de la renda continuen tres punts per sobre de fa una dècada**: l'índex de Gini, del 28,4% el 2006, és del 31,4% malgrat baixar per segon any consecutiu. Segons Teresa Crespo, presidenta d'ECAS, "**s'han cronificat nivells altíssims de desigualtats, pobresa i exclusió**, i les lleugeres fluctuacions no marquen una tendència clara".

Les persones que tot i treballar viuen per sota del llindar de la pobresa constitueixen un fenomen en augment que resulta alarmant en clau de present i futur, per les implicacions a mitjà i llarg termini en el sistema de pensions. **Un 12% de les persones amb feina són treballadores pobres**, quan el 2008 representaven un 8,6%; i cal tenir en compte que el llindar ha baixat perquè la societat en general s'ha empobrit. Puja també el **percentatge de contractes temporals**, fins el **68,1% en el cas dels joves entre 16 i 24 anys**, i el Salari Mínim Interprofessional continua sent dels més baixos de la UE.

La **precarietat laboral** té un impacte directe en el finançament del sistema de pensions i, donada la forta vinculació de la major part de les prestacions a les trajectòries laborals, **posa en evidència les deficiències del nostre model de protecció social**. La propera entrada en vigor de la Renda Garantida de Ciutadania ha de significar el primer pas cap a un nou sistema basat en el reconeixement de drets, amb visió preventiva i orientat a fomentar l'autonomia de les persones.

L'INSOCAT 8 recull dades de nous informes que incorporen la **perspectiva de gènere** i les **desigualtats en els àmbits de la salut i l'educació**, posant de manifest les múltiples dimensions de la pobresa i la necessitat d'abordar-la en tota la seva complexitat per combatre-la d'arrel i garantir la igualtat d'oportunitats. | [PDF versió extensa](#)

ECAS és una federació d'Entitats Catalanes d'Acció Social que agrupa un centenar d'organitzacions sense afany de lucre que atenen 850.000 persones l'any. L'atenció directa que presten les organitzacions membres d'ECAS i la tasca de la pròpia federació per vertebrar el sector es fonamenten en voluntat de transformar la societat per fer-la més justa i igualitària. En la nostra tasca diària prioritzem l'atenció a col·lectius en situació o risc d'exclusió per tal que els drets de totes les persones es facin efectius i possibilitin l'exercici de la plena ciutadania.
